

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Defensio Abbatiae Imperialis S. Maximini

Zyllesius, Nicolaus

Treveris, 1638

§ II. Quale sit illud Iuramentum quod Auctor libelli exhibet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14268

Archiepiscopi Abbatis Commendatarij inserta sub Num. 57. Ex qua Abbatem iurare fidelitatem Imperatori & Imperio, non autem Archiepiscopo clarius est, quam vt explicatione indigeat.

S. II. Quale sit illud Iuramentum quod Auctor libelli exhibet.

Nihilominus exhibetur in libello sub lit. H. n. i. Iuramentum, quod Abbas S. Maximini dicitur præstare, sed illud omnino corruptum, falsificatum & à supradicta præscripta formula multum alteratum; quod vt melius percipiat Lector, visum est hic subijcere vtrumque.

Formula Iuramenti, quod Abbates S. Maximini in Regalium & feudorum Inuestitura post Maximilianum I. Diploma præstant.

Ego N. Abbas S. Maximini promitto ac Iuro Reuerendissimo, Illustrissimo Principi, gratiosissimo meo Domino Treuirensi, nomine & ex parte, & ex mandato Serenissimi, Potentissimi Principis ac Domini D. N. Romanorum Imperatoris Clementissimi mei Domini, quod Cæsaræ illius Maiestati, illiusque Clementiæ Successoribus Romanorum Regibus & Imperatoribus ac sacro Imperio velim esse fidelis & addictus, præmonere eorum damna, consilia celare, meliora procurare, neque vnquam Consilio aut facto interesse, quod eorum Maiestati in suis personis, honoribus & dignitatibus nocere possit, omniaque ea facere, quæ mei antecessores sacro Imperio debuerunt, & obligati fuerunt. Sic me Deus adiuuet & Sancti.

Formula exhibitæ ab Auctore libelli sub lit. H. n. i.

Ego N. Abbas Monasterij S. Maximini extra & prope mœnia Ciuitatis Treuirensis, Notum facio vniuersis, quod Reuerendissimo in Christo Patri ac Domino, Dño N. Archiepiscopo Treuirensi, ac Principi Electori, infra scriptum fidelitatis, subiectionis & obedientiæ præstiti Iuramentum, sub hac, quæ sequitur forma: Ego N. Abbas Monasterij S. Maximini extra & prope mœnia Ciuitatis Treuirensis promitto, spondeo, & Iuro, me, ex nunc in antea, fore fidelem & obedientem Sacro Rom. Imperio & Reuerendissimo in Christo Patri Illustrissimoque Principi ac Domino, Dño N. Archiepiscopo Treuirensi, Sacri Rom. Imperij, per Galliam & Regnum Arelatense, Archicancellario & Principi Electori, Dño meo gratiosissimo, Imperiali & Regia autoritate & nomine, iuxta tenorem litterarum, suisque Successoribus, canonicè intrantibus, Iura sua & suæ Diocesis, quoad potero defendam, neque quod in me est, lædi patiar, non dabo consilium vel consilio interero, cuius occasione dictus Dñs Archiepiscopus, vel sui Successores, periculum corporis, honoris, læsionem membrorum suæ ditionis, vel subditorum patiat, sed si id ab alijs tentatum resciero, pandam illi suisque Successoribus fideliter; Regalia, temporalitates, feuda, & quæcunque Monasterij mei Iura fideliter conseruabo & manutenebo deperdita pro posse recuperabo: sic me Deus adiuuet: Ita Iuro ad hæc sancta Dei Euangelia. In cuius rei testimonium, Sigillum meum præsentibus est appressum: Data N. die &c. mensis &c. Anno Domini &c.

Vti hætenus omnibus retro temporibus ab Imperatore, Sacroque Imperio feuda, Regaliaque receperunt tenueruntque Abbates S. Maximini, ita & posteaquam ab Archiepiscopo, tanquam Commissario & Imperatores Procura-

tore inuestiti fuerunt, prius illud Iuramentum sub prima illa forma, continuatis actibus præstiterunt, vt Num. 57. & alijs anterioribus inuestituris, probatur NN. notatis.

Vnde ergo prorepiit illa libello inserta Iuramenti formula, quis eius auctor, quis fabricator fuit? quis credat quemquam tam temerarium reperiri, qui inspectante Imperio Romano audeat Iuramenta Vasallorum Imperij corrumpere, inuertere, in suum commodum transmutare? loco Imperatoris seipsum, loco Imperij ditionem suam substituere? Et hoc quidem iam libro edito palam ostentare?

Quod si quempiam Abbatum (quorum simplicitas nota est) dicas, nescio quibus artibus plectum tale aliquod Iuramentum admisisse, is non tam suam Ignorantiam, quam eorum crimen, à quibus vi, vel fraude in talem aberrationem fuit inductus, orbi comprobauit.

S. III. Quale item Iuramentum soleant subditi Maximiniani Archiepiscopo præstare.

Pincipio, pro huius quæstionis clariore intelligentiâ, sciendum est antiquam omnino fœderationem esse inter subditos Treuirenses, Maximinianos & Prumienses, ad hunc finem communi eorum consensu & deliberatâ voluntate initam & institutam, vt finitimi illi populi mutuo se aduersus grassatores aut militares irruptiones, adunatis viribus & armis validius tutari possint.

Fœdus illud Hersauia nuncupatur, quasi *Herrschaw* id est, exercitus delectus vel lustratio: & non modo inter prædictos populos, sed alios quoque reperitur. Ita enim fœderati sunt Grimbergenses, Schwartzenburgenses & Dagtulienses, è quibus hi postremi immediatè Rom. Imperio subsunt, reliqui Electori Treuirensi.

A fœdere illo Hersauico, quod est inter Maximinianos, Treuirenses & Prumienses, etiam districtus, in quo degunt prædicti populi, dictus est Hersauia inferior: Et quia expediebat fœderis illius esse aliquod caput, illa præ eminentia communi consensu delata est tanquam dignissimo, Archiepiscopo & Electori Treuirensi: Huic ergo tanquam fœderis istius defensionalis Duci & capiti dumtaxat, non autem tanquam Principi aut Domino Territorij, ab omni memoria ab Hersauia populis præstitum est Iuramentum, ad finem fœderis tantum: non autem ad vllam subiectionem Iurisdictionalem directum. Hæc patent ex instrumento sub Num. 81.

Neque Archiepiscopi Treuirenses illud aliter vnquam admiserunt, nec subditi alia mente præstiterunt. Sed nec Iurisdictionem in Hersauia populos eo nomine potuerunt sibi attribuere aut acquirere, cum actus illi merè voluntarij, ex societate & fœderatione vicinorum consensu inchoata, procedentes; Iurisdictionis aut Dominij Territorialis Ius non inferant.

Illud quidem comperio, Anno MCLXVI. quendam Archiepiscopi Treuirensis Officiatum, in communi Hersauia conuentu, mandatum præsumum de non vendendo vel emendo, in Ciuitate Treuirensi publicasse; cui Maximiniani subditi, velut à sine & legibus Hersauia fœderis exorbitanti, nunquam voluerunt parere; sed & parere sub pœna corporali vetiti sunt à Petro Abbate Sancti Maximini.

Atque ita vsque in hodiernum diem Monasterii Sancti Maximini subditi, se intra limires fœderis Hersauici semper continuerunt, nec aliter Archiepiscopo Treuirensi iurârunt aut obtemperârunt.

Vnde,